

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/299/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224269
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8117224269.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu P. A. O., H.. XX.X.XXXX, C. XX. A. XXXXX/X, XXX XX S., právne zastúpeného Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou so sídlom Hlavná 14, 080 01 Prešov proti žalovanému Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, právne zastúpenému JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 13, 052 01 Spišská Nová Ves, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.478,99 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.478,99 eura od 17.10.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súde dňa 30.11.2017 sa žalobca domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 7.478,99 eura s prísl.. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu č. 25342138/7930 zo dňa 28.09.2007, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi medziúver vo výške 2.100.000,- SK (69 707,23 eura) (ďalej aj ako „Zmluva“). Podľa čl. V. bodu 1. Zmluvy žalobca súhlasí s poistením na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti prostredníctvom Zmluvy o hromadnom poistení, uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou a Wüstenrot poisťovňou, a.s.. podľa čl. V. bodu 4. Zmluvy poberateľ sa zaväzuje počas celej doby splácania úveru podľa článku II. tejto zmluvy splácať splátku zvýšenú o konštantný príplatok nasledovne: do veku 29 rokov vrátane o 0,01% z cieľovej sumy, do veku 39 rokov vrátane o 0,02% z cieľovej sumy, do veku 44 rokov vrátane o 0,03% z cieľovej sumy, do veku 55 rokov vrátane o 0,05% cieľovej sumy, na krytie úhrady poistného. Konkrétna výška splátky bude určená v závislosti od začiatku poistenia určeného podľa bodu 2. Žalobca má za to, že poistenie dojednané v Zmluve, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poistenie bolo súčasťou vopred pripravenej formulárovej zmluvy, ktorej obsah žalobca nemohol ovplyvniť, preto nemožno predpokladať, že sa pre poistenie rozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení rizika. Prijatie takéhoto poistenia bolo podmienkou uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Žalobca v priebehu záväzkového vzťahu uhradil žalovanému titulom poistenia sumu 6.707,24 eura. Žalovaný si voči žalobcovi ďalej uplatnil poplatky za upomienku v celkovej výške 90,- eur. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.6.2017, sp. zn. 18Co/107/2016 považuje upomienky za také, ktoré výrazne prekračujú prijateľnú náhradu nákladov za papier, tlač a poštovné a už samotná skutočnosť, že dodávateľ môže účtovať poplatky ľubovoľne často, je potencionálne neprimerané sankcionovať dlžníka. Mesačné úroky z poskytnutého

mediúveru predstavujú výšku 292,77 eura, čomu zodpovedá štvrťročne suma 878,31 eura. V čase, kedy bol žalobca v mediúvere, žalovaný od žalobcu uplatnil úroky o 681,75 eura vyššie, než boli dohodnuté v Zmluve. Žalobca poukazoval na pochybenia žalovaného a až listom zo dňa 3.4.2017 boli uznané pochybenia na strane žalovaného. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na primerané finančné zadostučinenie, pretože žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného napriek viacerým upozorneniam žalobcu a NBS značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný stav žalobcu.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Z príloh pripojených k žalobe je zjavné, že žalobca najneskôr pri podaní žiadosti Národnej banke Slovenska (NBS) dňa 10.3.2014 považoval plnenia zaplatené titulom poistenia a úrokov z mediúveru za bezdôvodne platené. Vzhľadom na čas podania žaloby 30.11.2017 je preto zrejmé, že subjektívna premlčacia doba v čase podania žaloby uplynula. Zároveň uplynula aj trojročná objektívna premlčacia doba tak vo vzťahu k o sume 6 704,24 eura titulom poistenia (posledná časť uhradená 1.1.2014), sume 90 eur titulom poplatkov za upomienku (posledná úhrada 30.11.2014) a sume 681,75 eura titulom úrokov z mediúveru (posledná časť uhradená 30.9.2014). Žalovaný ďalej uviedol, že samotná NBS v odpovedi žalobcovi z 23.6.2014 nekonštatovala pochybenie žalovaného, naopak uviedla, že žalovaný postupoval v súlade so zmluvou a internými predpismi banky. Až v stanovisku z 3.4.2017 NBS naopak konštatuje, že konanie žalovaného odporuje zákonu o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ ide o prijaté plnenie titulom poistenia, žalovaný uvádza, že samotný žalobca nijako nekonkretizuje, podľa akého zákonného ustanovenia a z akého dôvodu má byť poistná zmluva neplatná. Z uvedeného dôvodu je nemožné zaujať bližšie právne stanovisko k tejto otázke. Žalovaný sa k uvedenej poistnej zmluve a plneniam prijatých na jej základe sa vyjadril v listoch pre NBS z 20.4.2016 a 16.3.2017 pričom na tejto argumentácii zotrváva. Poistenie bolo riadne dojednané, žalobca bol s jeho výškou oboznámený a poistné krytie mu bolo riadne 3. poskytnuté. Neexistuje teda žiaden legitímny dôvod na vrátenie plnení zaplatených titulom poistenia. Pokiaľ ide o nárok titulom poplatkov za upomienky tak nárok na tieto poplatky žalovanému vznikol v súlade so zmluvou, Všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom. Suma požadovaná titulom úrokov z mediúveru (681,75 eura) nebola žalobcom tiež odôvodnená (a to ani v rámci predsúdnej komunikácie). Nárok na primerané finančné zadostučinenie má spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Keďže v prebiehajúcom spore o vydanie sumy 7.478,99 eura s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia žalobca nemôže byť úspešný, nemôže mu vzniknúť ani nárok na zaplatenie sumy 3 500 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia.

4. Žalobca v replike uviedol, že sa nestotožňuje s námietkami žalovaného. Nárok považuje za uplatnený v rámci premlčacej lehoty. Porušenie práv vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa skonštatovala Národná banka Slovenska až dňa 03.04.2017. Dovtedy nemal žalobca vedomosť o tom, že plnenie, ktoré poskytol žalovanému bolo bezdôvodným obohatením. Právna úprava ohľadom plynutia subjektívnej lehoty pri premlčaní je jednoznačná. Jej začiatok je viazaný na vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je preto treba vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a nie len predpokladať, že by to mohla vedieť, resp. by sa to mohla dozvedieť. Takýto záver podporuje aj nález Ústavného súdu SR zo dňa 3.9.2013, sp. zn. III. ÚS 413/2013-9, podľa ktorého: „pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby... sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky zo 17. decembra 1978 vo veci sp. zn. 2 Cz 35/77).“ V prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp. zn. 2 Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013, NS ČR pod sp. zn. 30 Cdo 4366/2007, NS SR pod sp. zn. 5 Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33 Odo 477/2001. V prípade bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je absolútnou nevyhnutnosťou a

štandardným postupom potvrdeným zo strany najvyšších súdnych autorít posudzovanie momentu, kedy sa oprávnený subjekt reálne o vadnosti úkonu (ako skutočnosti rozhodnej pre vznik bezdôvodného obohatenia) dozvedel. Žalobca poukázal rozhodovacia prax Najvyššieho súdu ČR, ktorý sa obdobnou situáciou zaoberal v konaní pod sp. zn. 25 Cdo 3306/2007, a ktorý uviedol: „Odvolačný súd sice vychádzal z uvedených záverů, avšak jeho právní posouzení počátku běhu subjektivní promlčecí doby nelze považovat za správné, pokud dovodil, že žalobce znal dostatek relevantních skutkových okolností pro závěr, že se na jeho úkor žalovaní bezdůvodně obohatili, resp. že mu v důsledku jejich jednání vznikla škoda, již v okamžiku podpisu prohlášení o přistoupení k BSH, tedy absolutně neplatného právního úkonu. Z jednání žalobce po podpisu prohlášení je zřejmé, že žalobce tento právní úkon považoval za platný, předpokládal, že se stal členem BSH, odvedl na účet BSH požadované platby, přičemž očekával, že mu ze strany BSH bude obstarána nemovitost. Za subjektivní moment, kdy žalobce jako oprávněný zjistil skutečnosti, z nichž mohl dovodit, že právní úkon, na jehož základě plnil, je neplatný, tj. zjistil, že prostředky vynaložil marně a že se mu nedostane očekávané (sjednané) protiplnění, je možno považovat jak vyplývá z obsahu spisu až společnou schůzku členů BSH konanou dne 22. 1. 2004.“ V súvislosti s námietkou uplynutia objektívnej lehoty premlčania má za to, že v danom prípade začala plynúť premlčacia doba až doplatením poslednej splátky bezdôvodného obohatenia, a to dňa 30.11.2014. Žalovaný ako podnikateľ s predmetom činnosti poskytovanie úverov je povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem. Žalovaný napriek skutočnosti, že poskytoval spotrebiteľské úvery v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý priamo stanovoval podstatné náležitosti takýchto zmlúv, nedodržal ustanovenia uvedeného zákona. Žalovaný musel vedieť, že v tomto konkrétnom prípade sú jednotlivé ustanovenia v rozpore so zákonom. Pri takomto konaní žalovaného potom nemožno uvažovať o nebanlivosti, ale je potrebné ho vyhodnotiť ako úmyselné a vychádzať desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty. Žalobca poukázal na judikát Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.3.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 v ktorom konštatoval, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, pričom charakter spotrebiteľského vzťahu nie je spochybňovaný ani žalovaným. Obdobne judikoval Najvyšší súd SR aj v ďalšom rozhodnutí zo dňa 16.1.2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012: „Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.“

5. Žalovaný v duplike zotrval na vyjadrení k žalobe z 30.1.2018. Navyše uviedol, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť žalobcom nebol nijak preukázaný a tento vylučuje okrem iného skutočnosť, že NBS v odpovedi žalobcovi z 23.6.2014 nekonštatovala pochybenie žalovaného, naopak uviedla, že žalovaný postupoval v súlade so zmluvou a internými predpismi banky.

6. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 21.07.2018, sp. zn. 20Csp/299/2017 žalobu z dôvodu premlčania zamietol.

7. Na odvolanie žalobcu krajský súd v Prešove zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V rozhodnutí uviedol, že z nateraz zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca mal od počiatku za to, že zmluva medzi ním a žalovaným bola uzatvorená platne a mala všetky stanovené náležitosti, pričom až zrušením zmluvy so žalovaným nadobudol pochybnosti o korektnosti úveru a až s odstupom času po tom, čo žalovanému splatil úver sa dozvedel od Národnej banky Slovenska, že z predmetnej úverovej zmluvy došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pričom Národná banka Slovenska dala žalobcovi končené a zrozumiteľné stanovisko až listom zo dňa 03.04.2017, čo vyplýva z obsahu spisu (č.l. 34 a nasl.). Až od uvedeného dátumu možno podľa názoru odvolacieho súdu začať počítať začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby. Pre začatie plynutia premlčacej doby v predmetnom prípade tak bolo určujúcou skutočnosťou obdržanie odpovede zo strany Národnej banky Slovenska. Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil žiaden iný dôkaz, bolo potrebné pri určení začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzať z datovania listu Národnej banky

Slovenska, a to dňa 03.04.2017 a keďže žaloba bola podaná dňa 30.11.2017, možno konštatovať, že bola podaná v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby. Vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 23.07.2018 o vedomosti o bezdôvodnom obohatení, ako aj vzhľadom na ďalší priebeh uvedeného konania a obsah odvolania, odvolací súd má za to, že zrušením zmluvy so žalovaným dňa 31.12.2014 na strane žalobcu vznikli dôvodné pochybnosti o uzatvorenej zmluve a o výške sumy vráteného úveru, preto sa z uvedeného dôvodu obracal tak na Národnú banku Slovenska, ako aj na bankového ombudsmana (z obsahu spisu vyplýva, že sa obracal aj na samotného žalovaného), aby od subjektu, ktorý vykonáva dohľad na finančnom trhu zhodnotil, či zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu zmluvy (viď napr. list zo dňa 27.12.2016 na č.l. 33, list zo dňa 23.06.2014 na č.l. 32), pričom po značných peripetiách dostal žalobca jednoznačnú odpoveď až od Národnej banky Slovenska dňa 30.04.2017, v dôsledku čoho udelil dňa 21.06.2017 plnú moc na zastupovanie advokátovi, pričom k podaniu žaloby došlo dňa 30.11.2017. Na základe uvedeného sa odvolací súd domnieva, že v prípade, ak by sa žalobca o vzniku bezdôvodného obohatenia (t.j. o skutkových okolnostiach) dozvedel v skutočnosti už v roku 2014, t.j. v čase zrušenia zmluvy, podnikol by už v tomto čase kroky smerujúce k tomu, aby sa domohol vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 1 Cdo 67/2011 zo dňa 11.04.2018 v ktorom uviedol, že: „Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“ Z uvedených dôvodov má odvolací súd za to, že okamih od ktorého je potrebné počítat' plynutie subjektívnej premlčacej doby je datovanie listu Národnej banky Slovenska zo dňa 03.04.2017, z čoho vyplýva, že k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby v predmetnom prípade nedošlo. K objektívnej premlčacej dobe odvolací súd poukazuje na to, že Občiansky zákonník tak v § 107 ods. 2 rozlišuje dve rôzne dĺžky lehôt vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, pričom to, ktorá z nich bude aplikovaná na ten-ktorý prípad bude závisieť od toho, akým spôsobom bolo získané bezdôvodné obohatenie. Občiansky zákonník síce v uvedenom ustanovení hovorí o bezdôvodnom obohatení získanom úmyselne, avšak v uvedenom a ani v inom ďalšom ustanovení nevymedzuje podstatu úmyselného konania. Z uvedeného dôvodu preto treba z hľadiska právnej teórie vychádzať z právnej úpravy úmyselného zavinenia podľa definície úmyselného zavinenia upravenom v Trestnom zákone. O priamy úmysel tak ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzrozumený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnenne obohatil o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Vo vzťahu k aplikovaniu 10-ročnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi písomných pripomienok Európskej komisie a má za to, že na uvedený prípad je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Je potrebné uviesť, že žalovaný minimálne vedel, že nedodržanie zákonných podmienok pri uzatváraní zmlúv môže mať za následok nepriznanie určitých súm, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Z uvedeného dôvodu tak možno dospieť k záveru, že žaloba bola v predmetnom prípade podaná aj v rámci objektívnej premlčacej doby.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to Úverovou zmluvou na č.l. 5-8, Všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie Fexibil na č.l. 9-10, Výpisom z účtu na č.l. 11-17, Rozsudkom Okresného súdu Trenčín na č.l. 18-24, Rozsudkom Krajského súdu

Prešov na č.l. 25-27, Listom - Preverenie poistenia prostredníctvom hromadného poistenia na č.l. 28, odpoveďou na č.l. 29, Žiadosťou na č.l. 30, Podaním na č.l. 31, Podaním Wüstenrot stavebná sporiteľňa a.s. - odpoveď na č.l. 32, Odpoveďou na list na č.l. 33, Odpoveďou na č.l. 34-35, Výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia na č.l. 36-37, mailovou komunikáciou na č.l. 38, Vyjadrením žalovaného na č.l. 47-48, Výzvou na vyjadrenie - odpoveď na č.l. 50-51, Odpoveďou na sťažnosť na č.l. 52-53, Vyjadrení k vyjadreniu žalovaného na č.l. 57-58, Vyjadrením žalovaného na č.l. 63, Doplnením žaloby zo dňa 21.7.2018, Výpisom z účtu za rok 2014, vyjadrením žalovaného na č.l. 97-98, Odvolaním žalobcu na č.l. 89-92, Vyjadrením žalobcu na č.l. 108, 109, Odpoveďou Národnej banky zo dňa 3.4.2017 a zistil tento skutkový stav:

9. Strany konania uzatvorili dňa 28.09.2007 úverovú zmluvu č. 25342138/7930, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi medziúver vo výške 2.100.000,- Sk (69 707,23 eura).

10. Podľa bodu II. úročenie a splácanie úveru sa poberateľ úveru zaväzuje počas celej doby splácania medziúveru mesačne platiť splátku vo výške 1% z cieľovej sumy, t.j. vo výške 21.000,- Sk, ktorá bude použitá nasledujúcim spôsobom:

- 0,58% z cieľovej sumy ako vklad na sporiteľský účet na dosporenie do 40% z cieľovej sumy a
- 0,42% z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru.

11. Podľa čl. V. bodu 1. Zmluvy žalobca súhlasí s poistením na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti prostredníctvom Zmluvy o hromadnom poistení, uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou a Wüstenrot poisťovňou, a.s.. Podľa čl. V. bodu 4. Zmluvy poberateľ sa zaväzuje počas celej doby splácania úveru podľa článku II. tejto zmluvy splácať splátku zvýšenú o konštantný príplatok nasledovne: do veku 29 rokov vrátane o 0,01% z cieľovej sumy, do veku 39 rokov vrátane o 0,02% z cieľovej sumy, do veku 44 rokov vrátane o 0,03% z cieľovej sumy, do veku 55 rokov vrátane o 0,05% z cieľovej sumy, na krytie úhrady poistného.

12. Podľa predloženého výpisu z účtu žalobca na poistnom sumu 6.704,24 eur titulom poistenia a to dňa 1.1.2008 v sume 974,54 eura, dňa 1.1.2009 vo výške 992,56 eura, dňa 1.1.2010 vo výške 1.002,76 eura, dňa 1.1.2011 vo výške 1.007,48 eura, dňa 1.1.2012 vo výške 997,24 eura 1.1.2013 vo výške 976,93 eura a dňa 1.1.2014 vo výške 943,99 eura.

13. Z predloženého výpisu ďalej vyplýva, že žalobca uhradil poplatky za upomienky od 31.05.2014 do 30.11.2014 v celkovej výške 90,- eur.

14. Z výpisu účtu vyplynulo, že žalovaný si dňa 31.12.2009 uplatnil úroky 892,14 eura, dňa 31.03.2010 vo výške 884,58 eur, dňa 30.06.2010 vo výške 893,30 eura, dňa 30.09.2010 vo výške 901,97 eura, dňa 31.12.2010 vo výške 901,12 eur, dňa 31.03.2011 vo výške 893,03 eura, dňa 30.06.2011 vo výške 901,95 eura, dňa 30.09.2011 vo výške 911,65 eura, dňa 31.12.2011 vo výške 911,95 eura, dňa 31.03.2012 vo výške 913,43 eura, dňa 30.06.2012 912,60 eura, dňa 30.09.2012 vo výške 921,71 eura, dňa 31.12.2012 vo výške 920,93 31.03.2013 vo výške 912,88 eura, dňa 30.06.2013 vo výške 922,22 eura, dňa 30.09.2013 vo výške 931,51 eura, dňa 31.12.2013 vo výške 931,08 eura, dňa 31.03.2014 vo výške 919,54 eura, dňa 30.06.2014 vo výške 929,70 eur a dňa 30.09.2014 vo výške 940,66 eura.

15. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

16. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.05.2007 do 30.09.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1,2,4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na

predmet plnenia alebo cenu plnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

19. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 100 ods.1, 2, 3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

22. Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

24. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie.

25. Súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu v bode 20 až 22 uznesenia uviedol, že okamih od ktorého je potrebné počítat plynutie subjektívnej premlčacej doby je datovanie listu Národnej banky Slovenska zo dňa 03.04.2017, z čoho vyplýva, že k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby v predmetnom prípade nedošlo. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe na uvedený prípad je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Žalovaný minimálne vedel, že nedodržanie zákonných podmienok pri uzatváraní zmlúv môže mať za následok nepriznanie určitých súm, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou

uzrozumený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Z uvedeného dôvodu tak možno dospieť k záveru, že žaloba bola v predmetnom prípade podaná aj v rámci objektívnej premlčacej doby.

26. Súd sa následne zaoberal vecou samou.

27. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení spotrebiteľa a žalovaný v postavení dodávateľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

28. V konaní nebolo sporné, že žalovaný prevzal v priebehu záväzkovo právneho vzťahu od žalobcu titulom poistenia sumu 6.707,24 eura. V bode V. úverovej zmluvy je uvedené, že žalobca súhlasí s poistením na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti prostredníctvom Zmluvy o hromadnom poistení, uzatvorenej medzi stavebnou sporiteľňou a Wüstenrot poisťovňou, a.s.. Podľa čl. V. bodu 4. Zmluvy poberateľ sa zaväzuje počas celej doby splácania úveru podľa článku II. tejto zmluvy splácať splátku zvýšenú o konštantný príplatok nasledovne: do veku 29 rokov vrátane o 0,01% z cieľovej sumy, do veku 39 rokov vrátane o 0,02% z cieľovej sumy, do veku 44 rokov vrátane o 0,03% z cieľovej sumy, do veku 55 rokov vrátane o 0,05% cieľovej sumy, na krytie úhrady poistného. Toto ustanovenie zmluvy nebolo individuálne dojednané, ale bolo súčasťou formulárovej zmluvy. Z predmetnej zmluvy nevyplýva, že žalovaný mal možnosť sa pred podpisom úverovej zmluvy oboznámiť s rámcovou zmluvou uzatvorenou medzi žalovaným a Wüstenrot poisťovňou, a.s. a poistnými podmienkami. V zmluve sa nenachádza žiaden odkaz na túto zmluvu a ani žalovaný v konaní nepreukázal, že s touto zmluvou a poistnými podmienkami oboznámil žalobcu. V zmysle § 53 ods. 3 OZ písm. a) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré ma spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Súd teda dospel k záveru, že vzhľadom na vyššie uvedené a nemožnosť oboznámiť sa s podmienkami ide o ustanovenie zmluvy, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Žalovaný je teda povinný vydať plnenie, ktoré na základe takejto podmienky prijal. Keďže v konaní bolo nesporné, že žalovaný prevzal titulom poistenia sumu 6.707,24 eura, zaviazal ho súd vydať predmetné bezdôvodné obohatenie.

29. Pokiaľ ide o poplatky za upomienky vo výške 90,- eur tak nárok žalobcu je aj v tejto časti dôvodný. Súd poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co 126/2012. Podľa neho v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Co/115/2017 uviedol: „poplatok za upomienku, výzvu nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške 15 Eur, 30 Eur sledoval výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi“. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.05.2014, sp. zn. 9Co/350/2012 uviedol: „Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napríňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z. z.) . Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Preto zhodne

so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Súd má preto za to, že poplatok za upomienku je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je neplatný. Ak žalovaný si poplatky za upomienky spolu vo výške 90,- eur účtoval, prijal plnenie bez právneho dôvodu, a preto je povinný sumu 90,- eur žalobcovi vydať.

30. Pokiaľ ide nárok na úroky tak podľa bodu II. úročenie a splácanie úveru sa poberateľ úveru zaväzuje počas celej doby splácania medziúveru mesačne platiť splátku vo výške 1% z cieľovej sumy, t.j. vo výške 21.000,- Sk, ktorá bude použitá 0,42% z cieľovej sumy na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru. 0,42% z 2.100.000,- Sk predstavuje sumu 292,77 eura (8.820,- Sk) a štvrťročne 878,31 eura. Žalovaný napriek tomu účtoval žalobcovi štvrťročne dňa 31.12.2009 úroky vo výške 892,14 eura (+13,83 eura), dňa 31.03.2010 vo výške 884,58 eura (+6,27 eura), dňa 30.06.2010 vo výške 893,30 eura (+14,99 eura), dňa 30.09.2010 vo výške 901,97 eura (+23,66 eura), dňa 31.12.2010 vo výške 901,12 eura (+22,81 eura), dňa 31.03.2011 vo výške 893,03 eura (+14,72 eura), dňa 30.06.2011 vo výške 901,95 eura (+23,64 eura), dňa 30.09.2011 vo výške 911,65 eura (+33,34 eura), dňa 31.12.2011 vo výške 911,95 eura (+33,64 eura), dňa 31.03.2012 vo výške 913,43 eura (+35,12 eura), dňa 30.06.2012 vo výške 912,60 eura (+34,29 eura), dňa 30.09.2012 vo výške 921,71 eura (+43,40 eura), dňa 31.12.2012 vo výške 920,93 (+42,62 eura), dňa 31.03.2013 vo výške 912,88 eura (+34,57 eura), dňa 30.06.2013 vo výške 922,22 eura (+43,91 eura), dňa 30.09.2013 vo výške 931,51 eura (+53,20 eura), dňa 31.12.2013 vo výške 931,08 eura (+52,77 eura), dňa 31.03.2014 vo výške 919,54 eura (+41,23 eura), dňa 30.06.2014 vo výške 929,70 eura (+51,39 eura) a dňa 30.09.2014 vo výške 940,66 eura (+62,35 eura), čo predstavuje o 681,75 eura viac ako si podľa zmluvy mal účtovať. Nakoľko žalovaný v konaní nepreukázal z akého právneho titulu účtoval žalobcovi štvrťročne úroky nad sumu dohodnutú v zmluve, prijal plnenie bez právneho dôvodu, a preto je povinný sumu 681,75 eura žalobcovi vydať.

31. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.478,99 eura.

32. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Žalovaný bol listom vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia do 10 dní od doručenia. List si žalovaný prevzal dňa 6.10.2017, a preto sa dňom 17.10.2017. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.478,99 eura od 17.10.2017 do zaplatenia, a preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

35. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

36. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

37. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých

spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

38. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.500,- eur v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

39. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je, že do zmluvy zakomponoval neprijateľnú zmluvnú podmienku, účtoval si neprijateľné poplatky a nesprávne účtoval úrok, pričom žalobca sa úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

40. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Žalobca sa musel súdne domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, pričom tieto prostriedky mohol použiť na uspokojenie svojich potrieb. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobca uplatnil. Vzhľadom na okolnosti veci, ujamu, ktorá bola žalovanému spôsobená (musel sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia), súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.000,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti vydania bezdôvodného obohatenia celom rozsahu a v časti primeraného zadosťučinenia bol úspešný v základe nároku, pričom výška záležala na úvahe súdu, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd v danom prípade nezistil žiadny dôvod osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).